

HÄLSNING TILL HEMBYGDEN

Snö och vinterväder! Vid ett par föregående tillfällen har jag för ÖA:s läsare skrivit om Stilla havskustens strålande solskensväder, som är det vanliga härute, men nu måste jag tala litet om snö och kyla, ty kung Bore har varit på besök här i kusttrakterna. Ja, det har varit ett riktigt hundväder här denna vinter.

Det brukar gå många år mellan var gång man ser snö i Seattle med omnejd. Under vintermånaderna är det. -----

Många tusen arbetare finna sysselsättning i skogslägren i den väldiga jätteskogen vid Stilla havet. Men snöväder passar icke för de arbetsmetoder man använder sig av, varför arbetet måste avstanna så snart det blir snö och kyla. Så blev fallet nu: hundratals avverkningsläger stängde portarna och skogsmännen fingo draga iväg till staden, där redan förut tusenden av hungriga arbetare stodo utanför arbetsförmedlingskontoren och fröso.

Det är ingen ovanlighet att se sysslösa arbetare i städerna i Amerika. Särskilt på vintern är det många som hungra och lida. Vid jultiden brukar en del missionsföreningar och andra ”barmhärtiga” människor, som önska bli omtalade på ett eller på annat, skänka de nödställda litet hjälp i eländet så att de få sig ett mål mat på juldagen. Och då få de hjälpsamma mycket beröm i tidningarna, vilka även frossa med att omtala, hur glada och tacksamma de olyckliga bli, när de mottaga allmosan.

Här i Seattle var det en missionsförening, som på juldagen skänkte en kopp kaffe och en brödskiva och ävensom ett par strumpor till vardera av omkring ett tusen av de trasigaste av stadens arbetslösa män. Tänk så skönt att få taga på sig ett par nya strumpor, sedan man sprungit omkring och förgäves jagat efter arbete tills de bara tårna stucko ur trasiga skor. – men tänk, tusentals friska, starka män som önska arbeta, skänkas av barmhärtighet strumpor. -----

Nu har våren tågat in. Det börjar se ljusare ut. Vintervädret är bara ett minne. Ena dagen

regnar det, den andra strålar solen härligt.

Vid arbetsförmedlingskontoren är det liv och väsen. En ständig ström av arbetare går nu ut från staden till olika arbetsplatser, där det överallt börjar bli liv på nytt. I skogen har arbetet återupptagits i så gott som varje avverkningsläger. Priset på timmer har gått upp. Det blir brådska i skogen nu ett tag. -----

I västra delen av Washington finnes rikligt med skog. Timmerträd som ha en diameter av ända till 10 fot på brösthöjd och resa sig ett par hundra fot i höjden, stå tätt tillsammans. Denna skog ger väldiga rikedomar åt sina ägare och exploatörer, nu sedan man uppfunnit ändamålsenliga metoder att använda vid avverkningen.

Det råder ett rastlöst liv inne i den mäktiga tusenåriga skogen. Grovhuggna män från alla delar av världen kämpa här sin hårda kamp för tillvaron. Yxor svängas, långa sågar dragas,

svetten rinner i strömmar, och med brak och dån falla de stora träden som slagna jättar till marken. Det pustar, rasslar och visslar från ångmaskinerna, grova ställinor vira i luften, och över stubbar och stenar dragas de väldiga stockarna fram, lastas på järnvägsagnar och föras bort till bebyggda trakter.

I storstaden är det också liv och fart. Här i Seattle är det buller och bråk utan måtta. Det bygges och rustas väldeligen. Det ena miljonpalatset efter det andra reser sig i höjden. Människorna springa om och över varandra i den hänsynslösa striden för dollarn. Många slås ned i den hetsiga kampen, andra går det bättre för, och de bli rika och kallas lyck-

liga. Det lyser och glittrar av lyxen där dessa bo. På gatorna rusa kostbara automobiler fram med sina ägare, som sitta feta och pösiga och tänka på sina miljoner. Lönnkrögare finnas i riklig mängd och dessa äckliga individer... -----

På våren är hemlängtan särskilt svår för nordbon, som vistas i bullret i främmande trakter långt borta från det lugna hemlandet. Han tänker då på de ljusa sommarnätterna, på lärkans drillar, på doften från syrenblommorna och på allt annat vackert och gott i hembygdens dalar. Emigranten har alltid kära minnen från flydda år i hemlandet, han kommer ihåg allt därhemma, ända till tåren i mors och fars ögon, när han till farväl tryckte deras händer.

Och ofta har han någon liten vän från ungdomstiden därhemma, som han med saknad och vemod alltid kommer att minnas. Han drömmer om de flydda stunder i ljumma sommarkvällar, då han satt vid den älskades sida. I drömmen hoppar han över gärdesgården och plockar blommor åt henne.

Min hälsning till hembygden,

Seattle, Washington, i februari 1929

Johan Bergström

Texten (här något förkortad) publicerades i Örnköldsviks Allehanda, torsdagen den 18 april 1929. Bilderna är valda från den samling skioptikonbilder om skogshuggarlivet i Amerika, som Johan Bergström iordningsställde för en serie "föreläsningar med ljusbilder" i Sverige 1930.